

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 17. ožujka 2023.
(OR. en)

2021/0200(COD)

PE-CONS 72/22

CLIMA 669
ENV 1293
ENER 681
TRANS 788
AGRI 710
IND 555
ECOFIN 1319
CODEC 1997

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) 2018/842 o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1999

UREDBA (EU) 2023/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

o izmjeni Uredbe (EU) 2018/842 o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1999

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

---

¹ SL C 152, 6.4.2022., str. 189.

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

---

¹ SL C 301, 5.8.2022., str. 221.

² Stajalište Europskog parlamenta od 14. ožujka 2023. [(SL ...)] / (još nije objavljeno u Službenom listu)] i Odluka Vijeća od ... .

budući da:

- (1) Pariški sporazum¹, donesen 12. prosinca 2015. u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) („Pariški sporazum”), stupio je na snagu 4. studenoga 2016. Stranke Pariškog sporazuma dogovorile su se da će zadržati povišenje globalne prosječne temperature na razini koja je znatno niža od 2 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju te da će ulagati napore u ograničavanje povišenja temperature na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju. Ta obveza ojačana je donošenjem, u sklopu UNFCCC-a, Klimatskog pakta iz Glasgowa od 13. studenoga 2021., u kojem je Konferencija stranaka UNFCCC-a, koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma, prepoznala da će učinci klimatskih promjena biti znatno manji pri povišenju temperature od 1,5 °C u odnosu na povišenje od 2 °C i odlučila uložiti napore u ograničavanje povišenja temperature na 1,5 °C.
- (2) Potreba za mjerama za smanjenje emisija stakleničkih plinova postaje sve hitnija, kao što je Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC) naveo u svojem izvješću od 7. kolovoza 2021. naslovljenom *Climate change 2021: The Physical Science Basis* (Klimatske promjene 2022.: znanstveni temelji), svojem izvješću od 28. veljače 2022. naslovljenom *Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability* (Klimatske promjene 2022.: učinci, prilagodba i osjetljivost) te svojem izvješću od 4. travnja 2022. naslovljenom *Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change* (Klimatske promjene 2022.: ublažavanje klimatskih promjena). Unija bi stoga na tu hitnu situaciju trebala odgovoriti tako da uloži veće napore.

---

¹ SL L 282, 19.10.2016., str. 4.

- (3) Unija je uspostavila regulatorni okvir za ostvarenje cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova za najmanje 40 % do 2030., koji je Europsko vijeće odobrilo 2014., prije stupanja na snagu Pariškog sporazuma. Taj regulatorni okvir čine, među ostalim, Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹, kojom se uspostavlja sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije (sustav EU-a za trgovanje emisijama), Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća², kojom se od država članica zahtijeva da uravnoteže emisije i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva (LULUCF), i Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća³, kojom se utvrđuju nacionalni ciljevi za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2030. u sektorima koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2003/87/EZ ili Uredbom (EU) 2018/841.

---

¹ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

² Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 1.).

³ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018., str. 26.).

- (4) U Komunikaciji Komisije od 11. prosinca 2019. o europskom zelenom planu pruža se polazna točka za postizanje cilja klimatske neutralnosti Unije najkasnije do 2050. i cilja ostvarivanja negativnih emisija nakon toga, kao što je utvrđeno u članku 2. stavku 1. Uredbe (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća¹ („Europski zakon o klimi”). Europski zeleni plan obuhvaća sveobuhvatan skup mjera i inicijativa koje se međusobno dopunjuju, a usmjerene su na postizanje klimatske neutralnosti u Uniji do 2050. te se u njemu utvrđuje nova strategija rasta kojom se Unija nastoji preobraziti u pravedno i prosperitetno društvo s modernim, resursno učinkovitim i konkurentnim gospodarstvom, u kojem gospodarski rast nije povezan s upotrebom resursa. Uz to, europskim zelenim planom nastoji se zaštititi, očuvati i povećati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od rizika i utjecaja povezanih s okolišem. Pritom ta tranzicija ima aspekte rodne ravnopravnosti kao i poseban utjecaj na neke skupine u nepovoljnom položaju i ranjive skupine, kao što su starije osobe, osobe s invaliditetom i osobe manjinskog rasnog ili etničkog podrijetla. Stoga se mora osigurati da tranzicija bude pravedna i uključiva i da nitko ne bude zapostavljen.

---

¹ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

- (5) Vijeće je 16. lipnja 2022. donijelo Preporuku o osiguravanju pravedne tranzicije prema klimatskoj neutralnosti¹, u kojoj je istaknulo potrebu za popratnim mjerama i za posebnom usmjerenošću na pružanje potpore onim regijama, gospodarskim djelatnostima, mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima, radnicima, kućanstvima i potrošačima, koji će se suočiti s najvećim izazovima. Tom se preporukom države članice potiču da razmotre niz mjera u područjima zapošljavanja i tranzicija na tržištu rada, otvaranja radnih mjesta i poduzetništva, zdravlja i sigurnosti na radu, javne nabave, sustava oporezivanja i sustava socijalne zaštite, osnovnih usluga i stanovanja, kao i, među ostalim, u svrhu jačanja rodne ravnopravnosti, te u područjima obrazovanja i osposobljavanja.
- (6) Donošenjem Uredbe (EU) 2021/1119 Unija je u zakonodavstvo unijela obvezujući cilj klimatske neutralnosti u cijelom gospodarstvu do 2050., čime će se do te godine emisije smanjiti na nultu neto razinu, te cilj ostvarenja negativnih emisija nakon toga. U toj se uredbi utvrđuje i obvezujući cilj Unije u pogledu domaćeg smanjenja neto emisija stakleničkih plinova (emisije nakon što se odbiju uklanjanja) do 2030. za najmanje 55 % u odnosu na razine iz 1990. Nadalje, u njoj se utvrđuje da se doprinos neto uklanjanja ostvarenju klimatskog cilja Unije za 2030. ograničava na 225 milijuna tona ekvivalenta CO₂.
- (7) Radi provedbe obveza utvrđenih u Uredbi (EU) 2021/1119 i doprinosâ Unije na temelju Pariškog sporazuma trebalo bi prilagoditi regulatorni okvir Unije za ostvarenje cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030.

---

¹ Preporuka Vijeća od 16. lipnja 2022. o osiguravanju pravedne tranzicije prema klimatskoj neutralnosti (SL C 243, 27.6.2022., str. 35.).

- (8) Uredbom (EU) 2018/842 utvrđuju se obveze država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju postojećeg cilja Unije da se u 2030. njezine emisije stakleničkih plinova smanje za 30 % u odnosu na razine iz 2005. u sektorima obuhvaćenima člankom 2. te uredbe. Njome se također utvrđuju pravila za određivanje godišnjih emisijskih kvota i ocjenjivanje napretka država članica u ostvarivanju njihovih minimalnih doprinosa.
- (9) Iako će se trgovanje emisijama primjenjivati i na emisije stakleničkih plinova iz pomorskog prometa te iz zgrada, iz cestovnog prometa i drugih sektora, trebalo bi zadržati područje primjene Uredbe (EU) 2018/842. Stoga bi se Uredba (EU) 2018/842 i dalje trebala primjenjivati na emisije stakleničkih plinova iz domaće plovidbe, ali ne i na one iz međunarodne plovidbe. Uključivanje postrojenja za spaljivanje komunalnog otpada u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ za potrebe članaka 14. i 15. te direktive također ne bi trebalo promijeniti područje primjene Uredbe (EU) 2018/842. Emisije stakleničkih plinova pojedine države članice obuhvaćene područjem primjene Uredbe (EU) 2018/842 koje treba uzeti u obzir u provjerama usklađenosti i dalje će se određivati nakon dovršetka revizija inventara u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća¹.

---

¹ Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetske unije i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).

- (10) U skladu sa smjernicama IPCC-a za nacionalne inventare stakleničkih plinova iz 2006., emisije CO₂ iz biomase koja se koristi u energetske svrhe prijavljuju se u okviru kategorija korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva na temelju Uredbe (EU) 2018/841. Kako bi se izbjeglo dvostruko računanje, za emisije stakleničkih plinova iz biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase primjenjuje se nulta stopa za potrebe utvrđivanja emisija stakleničkih plinova na temelju Uredbe (EU) 2018/842. Kako bi se uzeli u obzir učinci neizravne prenamjene zemljišta i promicala održivost takvih goriva, važno je da sve države članice u potpunosti provedu Direktivu (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹, uključujući njezine kriterije u pogledu održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova za takva goriva.
- (11) U nekim su se sektorima emisije stakleničkih plinova povećale ili su ostale stabilne. U svojoj Komunikaciji od 17. rujna 2020. o povećanju klimatskih ambicija Europe za 2030. – Ulaganje u klimatski neutralnu budućnost za dobrobit naših građana, Komisija je navela da se povećani opći cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. može postići samo uz doprinos svih sektora.

---

¹ Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).

- (12) U svojim zaključcima od 11. prosinca 2020. Europsko vijeće navelo je da će Unija zajednički ostvariti novi cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. na troškovno najučinkovitiji mogući način, da će sve države članice sudjelovati u tom naporu, uzimajući u obzir razmatranja u pogledu pravednosti i solidarnosti, pri čemu nitko neće biti zapostavljen, te da novi cilj za 2030. treba postići na način kojim se čuva konkurentnost Unije i uzimaju u obzir različite polazne točke država članica i posebne nacionalne okolnosti te potencijal za smanjenje emisija stakleničkih plinova, uključujući polazne točke, okolnosti i potencijal otočnih država članica i otoka, kao i uloženi napori.
- (13) Da bi se u 2030. postigao novi cilj smanjenja neto emisija stakleničkih plinova Unije za najmanje 55 % u odnosu na razine emisija iz 1990. sektori obuhvaćeni Uredbom (EU) 2018/842 morat će postupno smanjivati svoje emisije stakleničkih plinova dok 2030. ne dosegnu smanjenje od 40 % u odnosu na razine emisija iz 2005. Uredbom (EU) 2018/842 doprinosi se i postizanju ciljeva Pariškog sporazuma, kao i cilja klimatske neutralnosti Unije najkasnije do 2050. na temelju Uredbe (EU) 2021/1119, čije postizanje zahtijeva konvergenciju napora svih država članica tijekom vremena, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti.

- (14) Cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova u 2030. utvrđen u Uredbi (EU) 2018/842 potrebno je revidirati za svaku državu članicu. Metodologija koja se upotrebljava za reviziju nacionalnih ciljeva smanjenja emisija stakleničkih plinova u 2030. trebala bi biti ista kao metodologija koja je upotrijebljena kada je donesena Uredba (EU) 2018/842, kada su nacionalni doprinosi utvrđeni uzimajući u obzir različite kapacitete i mogućnosti postizanja troškovne učinkovitosti u državama članicama kako bi se osigurala pravedna i uravnotežena raspodjela opterećenja. Cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova za svaku državu članicu u 2030. trebalo bi stoga utvrditi s obzirom na razinu njihovih emisija stakleničkih plinova iz 2005. obuhvaćenih tom uredbom, kako su preispitane u skladu s njezinim člankom 4. stavkom 3., isključujući verificirane emisije stakleničkih plinova iz postrojenja koja su bila u pogonu 2005., a u sustav EU-a za trgovanje emisijama uključena su tek nakon 2005.
- (15) Kao posljedica toga, od godine stupanja na snagu ove Uredbe potrebna su nova obvezujuća nacionalna ograničenja, izražena u godišnjim emisijskim kvotama. Ta će ograničenja postupno dovesti do cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova svake države članice u 2030. Zadržavaju se godišnja ograničenja za godine koje prethode godini stupanja na snagu ove Uredbe utvrđena u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2020/2126¹.

---

¹ Provedbena odluka Komisije (EU) 2020/2126 od 16. prosinca 2020. o utvrđivanju godišnjih emisijskih kvota država članica za razdoblje 2021.–2030. u skladu s Uredbom (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 426, 17.12.2020., str. 58.).

- (16) Pandemija bolesti COVID-19 i agresivni rat Rusije protiv Ukrajine utječu na gospodarstvo Unije i njezine razine emisija stakleničkih plinova u mjeri koja se još ne može potpuno kvantificirati. S druge strane, Unija uvodi svoj dosad najveći paket poticaja te ubrzava odmak od fosilnih goriva, što također potencijalno utječe na razinu emisija stakleničkih plinova. Zbog tih nesigurnosti i drugih nepredviđenih događaja koji utječu na emisije stakleničkih plinova primjereno je 2025. preispitati podatke o emisijama i, prema potrebi, 2025. ažurirati godišnje emisijske kvote za godine od 2026. do 2030. To ažuriranje trebalo bi provesti na temelju sveobuhvatnog preispitivanja podataka iz nacionalnih inventara koje provodi Komisija kako bi se utvrdio prosjek emisija stakleničkih plinova svake države članice u 2021., 2022. i 2023.
- (17) U skladu s Uredbom (EU) 2021/1119 prioritet bi trebalo dati smanjenjima izravnih emisija stakleničkih plinova, koje će se morati dopuniti povećanim uklanjanjem ugljika kako bi se postigla klimatska neutralnost. U Uredbi (EU) 2021/1119 potvrđeno je da ponori ugljika obuhvaćaju prirodna i tehnološka rješenja. Važno je da se uspostavi program Unije za certificiranje sigurnog uklanjanja ugljika i trajnog skladištenja uklanjanja ugljika postignutih s pomoću tehnoloških rješenja, kojim bi se državama članicama i sudionicima na tržištu pružila jasnoća za poboljšanje takvih uklanjanja ugljika. Kada takav program certificiranja stupi na snagu, može se provesti analiza obračuna takvih uklanjanja ugljika na temelju prava Unije.

- (18) Kako bi se potaknulo ranije djelovanje i dodatno osigurao okolišni integritet, potrebno je i primjereno sniziti gornje granice za posuđivanje i akumuliranje godišnjih emisijskih kvota za cijelo razdoblje od 2021. do 2030. S druge strane, države članice trebale bi moći postupno smanjivati svoje emisije stakleničkih plinova i na troškovno učinkovit način postići svoje povećane nacionalne ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova za 2030. S obzirom na nove i strože godišnje emisijske kvote propisane ovom Uredbom, primjereno je povećati postojeće gornje granice za prijenose godišnjih emisijskih kvota među državama članicama. Mogućnošću prijenosa godišnjih emisijskih kvota promiče se suradnja među državama članicama, čime im se omogućuje da postignu svoje ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova na troškovno učinkovit način, uz očuvanje okolišnog integriteta. Trebalo bi osigurati transparentnost takvih prijenosa kako bi se provodili na način koji odgovara objema stranama, uključujući putem dražbe, preko tržišnih posrednika koji djeluju u okviru agencija, putem bilateralnih sporazuma ili upotrebom elektroničkog sučelja s ciljem olakšavanja razmjene informacija o namjeravanim prijenosima i smanjenja transakcijskih troškova.

Države članice već su dužne dostaviti sažete informacije o izvršenim prijenosima u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2020/1208¹. Nakon što Komisija objedini primljene informacije, sažetak primljenih informacija stavlja se na raspolaganje u elektroničkom obliku u roku od tri mjeseca od primitka izvješća država članica te se u njemu navodi raspon cijena plaćenih po transakciji godišnjih emisijskih kvota. Osim toga, tijekom dvaju razdoblja između objave provedbenih akata iz članka 38. stavka 4. Uredbe (EU) 2018/1999 i početka postupka provjere usklađenosti, države članice mogu 15. dana svakog mjeseca izvijestiti Komisiju o izvršenim prijenosima. Nadalje, kako bi se olakšala razmjena informacija o planiranim prijenosima, države članice poziva se da kontinuirano ažuriraju relevantne informacije. Komisija sastavlja sažetak primljenih informacija te ga pravodobno i u elektroničkom obliku stavlja na raspolaganje. Kako bi se poboljšala transparentnost, države članice trebale bi prije svakog stvarnog prijenosa obavijestiti Odbor za klimatske promjene osnovan Uredbom (EU) 2018/1999 o svojoj namjeri prijenosa dijela svoje godišnje emisijske kvote za određenu godinu. Stoga je primjereno izmijeniti Uredbu (EU) 2018/1999.

---

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/1208 od 7. kolovoza 2020. o strukturi, formatu, postupcima dostavljanja i reviziji informacija koje države članice dostavljaju u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 749/2014 (SL L 278, 26.8.2020., str. 1.).

- (19) Za određene države članice moguće je u svrhu usklađenosti s Uredbom (EU) 2018/842 uzeti u obzir ograničeno poništavanje emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama („fleksibilna mogućnost u okviru sustava EU-a za trgovanje emisijama”).
- Od onih država članica koje ispunjavaju uvjete, dvije nisu iskoristile fleksibilnu mogućnost u okviru sustava EU za trgovanje emisijama, a jedna je nije iskoristila u potpunosti.
- S obzirom na povećanu razinu ambicije utvrđenu ovom Uredbom, tim državama članicama trebalo bi dati novu priliku da iskoriste ili dodatno iskoriste tu fleksibilnu mogućnost.
- Stoga je primjereno odrediti novi rok do kojeg te države članice imaju mogućnost obavijestiti Komisiju o namjeri da iskoriste ili dodatno iskoriste tu fleksibilnu mogućnost.
- Osim toga, s obzirom na posebnu strukturu gospodarstva Malte nacionalni cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova te države članice na temelju bruto domaćeg proizvoda po stanovniku znatno premašuje njezin potencijal troškovno učinkovitog smanjenja. Stoga je primjereno povećati pristup Malte toj fleksibilnoj mogućnosti, a da se pritom ne ugrozi cilj Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030.

- (20) Uz fleksibilnu mogućnost u okviru sustava EU-a za trgovanje emisijama moguće je uzeti u obzir ograničenu količinu neto uklanjanja i neto emisija iz LULUCF-a radi usklađenosti država članica na temelju Uredbe (EU) 2018/842 („fleksibilna mogućnost u okviru LULUCF-a”). Kako bi se osiguralo da su dostatne mjere ublažavanja uvedene do 2030. primjereno je ograničiti upotrebu fleksibilne mogućnosti u okviru LULUCF-a razdvajanjem upotrebe fleksibilne mogućnosti u okviru LULUCF-a na dva razdoblja, od kojih je za svako određena gornja granica koja odgovara polovici najvišeg iznosa ukupnih neto uklanjanja utvrđenog u Prilogu III. Uredbi (EU) 2018/842. Također je primjereno uskladiti naslov tog priloga s Uredbom (EU) 2018/841 nakon njezine izmjene Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2021/268¹. Stoga više nije potrebno da Komisija Uredbom (EU) 2018/842 bude ovlaštena za donošenje delegiranih akata radi izmjene naslova Priloga III. toj uredbi. U skladu s tim trebalo bi izbrisati članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) 2018/842.
- (21) Ako Komisija utvrdi da država članica ne ostvaruje dovoljan napredak prema ostvarenju svojih godišnjih razina emisija na temelju Uredbe (EU) 2018/842, trebalo bi ojačati mehanizme korektivnih mjera na temelju te uredbe kako bi se omogućilo brzo i djelotvorno djelovanje. Stoga je primjereno revidirati zahtjeve koji se primjenjuju na planove korektivnih mjera koje države članice moraju podnijeti Komisiji u slučaju da ne ostvare dovoljan napredak.

---

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/268 od 28. listopada 2020. o izmjeni Priloga IV. Uredbi (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu referentnih razina za šume koje države članice trebaju primjenjivati za razdoblje od 2021. do 2025. (SL L 60, 22.2.2021., str. 21.).

- (22) Unija i države članice stranke su Konvencije Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša¹ („Aarhuška konvencija”). Javni nadzor i pristup pravosuđu temeljni su elementi demokratskih vrijednosti Unije i alati kojim se štiti vladavina prava.
- (23) Djelovanje Unije u području klime trebalo bi se voditi najnovijim znanstvenim spoznajama. Savjete Europskog znanstvenog savjetodavnog odbora za klimatske promjene, osnovanog člankom 10.a Uredbe (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća², trebalo bi stoga razmotriti u kontekstu Uredbe (EU) 2018/842.
- (24) S obzirom na uvođenje ojačanog režima usklađenosti u Uredbu (EU) 2018/841, od 2026. primjereno je ukinuti odbitak emisija stakleničkih plinova koje svaka država članica proizvede u razdoblju od 2026. do 2030. u sektoru LULUCF-a i koje premašuju uklanjanja. Članak 9. stavak 2. Uredbe (EU) 2018/842 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

---

¹ SL L 124, 17.5.2005., str. 4.

² Uredba (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o Europskoj agenciji za okoliš i Europskoj informacijskoj i promatračkoj mreži za okoliš (SL L 126, 21.5.2009., str. 13.).

- (25) Primjereno je da se, pri preispitivanju Uredbe (EU) 2018/842, u 2024. uzmu u obzir ciljevi Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova na temelju Uredbe (EU) 2021/1119, predanost Unije ciljevima Pariškog sporazuma i sve relevantne obveze koje proizlaze iz konferencija stranaka UNFCCC-a. Nadalje, to bi preispitivanje trebalo uključivati putanju za smanjenje emisija stakleničkih plinova koja je usklađena s obvezujućim ciljem klimatske neutralnosti u Uniji do 2050. na temelju Uredbe (EU) 2021/1119.

- (26) Emisije stakleničkih plinova koji nisu CO₂, kao što su to metan, dušikov oksid i fluorirani plinovi, čine više od 20 % emisija stakleničkih plinova u Uniji. Emisije stakleničkih plinova koji nisu CO₂ obuhvaćene su Uredbom (EU) 2018/842 i stoga će nužno biti dio mjera koje će države članice uvesti kako bi ispunile svoje povećane ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. na temelju ove Uredbe. Države članice do 30. lipnja 2023. Komisiji trebaju dostaviti nacrt ažurirane verzije svojih integriranih nacionalnih energetske i klimatskih planova. Komisija će izdati smjernice u tom pogledu, među ostalim kako bi potaknula države članice da utvrde ciljeve i politike za smanjenje emisija metana. Isto tako, države članice trebaju procijeniti bi li trebale revidirati svoje strateške planove u okviru zajedničke poljoprivredne politike kako bi se u njima uzela u obzir povećana razina ambicije iz Uredbe (EU) 2018/842 koja je uvedena njezinim izmjenama ovom Uredbom. Komisija će u godišnja izvješća na temelju članka 29. stavka 5. Uredbe (EU) 2018/1999 uključiti informacije o rezultatima postignutima kombinacijom napora Unije i nacionalnih napora u pogledu emisija stakleničkih plinova koji nisu CO₂. Komisija također treba ocijeniti nacрте integriranih nacionalnih energetske i klimatskih planova te može izdati preporuke državama članicama koje ne ostvare dovoljan napredak. Komisija će u kontekstu preispitivanja Uredbe (EU) 2018/841 procijeniti trenutačne trendove i projekcije budućih emisija stakleničkih plinova iz sektora poljoprivrede te regulatorne opcije kako bi se osigurala njihova usklađenost s ciljem postizanja dugoročnih smanjenja emisija stakleničkih plinova u svim sektorima gospodarstva u skladu s ciljem klimatske neutralnosti Unije i prijelaznim klimatskim ciljevima Unije utvrđenima u Uredbi (EU) 2021/1119. Pri preispitivanju Uredbe (EU) 2018/842 Komisija će procijeniti kako svi sektori obuhvaćeni tom uredbom doprinose smanjenju emisija stakleničkih plinova, uključujući posebno postignuto smanjenje emisija stakleničkih plinova koji nisu CO₂, među ostalim i u sektorima koji nisu poljoprivreda.

- (27) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno prilagođavanje obveza država članica s obzirom na Uredbu (EU) 2021/1119 u pogledu njihovih minimalnih doprinosa za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju cilja Unije o smanjenju njezinih emisija stakleničkih plinova i doprinošenje postizanju ciljeva Pariškog sporazuma, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (28) Uredbe (EU) 2018/842 i (EU) 2018/1999 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.
Izmjene Uredbe (EU) 2018/842

Uredba (EU) 2018/842 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se obveze država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju cilja Unije da se u 2030. njezine emisije stakleničkih plinova smanje za 40 % u odnosu na razine emisija iz 2005. u sektorima obuhvaćenima člankom 2. ove Uredbe. Njome se doprinosi dugoročnom cilju klimatske neutralnosti u Uniji najkasnije do 2050., s ciljem postizanja negativnih emisija nakon toga. Njome se doprinosi postizanju ciljeva Uredbe (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća* („Europski zakon o klimi”) i Pariškog sporazuma. Ovom se Uredbom također utvrđuju pravila za određivanje godišnjih emisijskih kvota i ocjenjivanje napretka država članica u ostvarivanju njihovih minimalnih doprinosa.

---

* Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.);

2. u članku 2. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ova Uredba primjenjuje se na emisije stakleničkih plinova iz kategorija izvora prema IPCC-u koje uključuju energiju, industrijske procese i upotrebu proizvoda, poljoprivredu i otpad, kako je utvrđeno na temelju Uredbe (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća^{*}, isključujući emisije stakleničkih plinova iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ, osim djelatnosti, pomorski promet⁹ i djelatnosti koje su navedene u tom prilogu samo za potrebe članaka 14. i 15. te direktive.

---

* Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetske unije i djelovanjem u području klime, izmjeni uredbi (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).”;

3. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Svaka država članica mora u 2030. ograničiti svoje emisije stakleničkih plinova najmanje za postotak utvrđen za tu državu članicu u stupcu 2. Priloga I. u odnosu na svoje emisije stakleničkih plinova iz 2005. utvrđene na temelju stavka 3. ovog članka.

2. Podložno fleksibilnim mogućnostima predviđenima u člancima 5., 6. i 7. ove Uredbe i prilagodbi u skladu s člankom 10. stavkom 2. ove Uredbe te uzimajući u obzir sva umanjena koja proizlaze iz primjene članka 7. Odluke br. 406/2009/EZ, svaka država članica osigurava da njezine emisije stakleničkih plinova:
- (a) u 2021. i 2022. ne premašuju ograničenje određeno linearnom putanjom koja započinje prosječnim emisijama stakleničkih plinova te države članice u 2016., 2017. i 2018. kako su utvrđene na temelju stavka 3. ovog članka, a završava 2030. na graničnoj vrijednosti utvrđenoj za tu državu članicu u stupcu 1. Priloga I. ovoj Uredbi; linearna putanja države članice započinje na petoj dvanaestini razdoblja od 2019. do 2020. ili u 2020., ovisno o tome koji datum znači nižu godišnju emisijsku kvotu za tu državu članicu;
  - (b) u 2023., 2024. i 2025. ne premašuju ograničenje određeno linearnom putanjom koja započinje 2022. na razini godišnje emisijske kvote za tu državu članicu kako je utvrđena za tu godinu na temelju stavka 3. ovog članka, a završava 2030. na graničnoj vrijednosti utvrđenoj za tu državu članicu u stupcu 2. Priloga I. ovoj Uredbi;

- (c) u godinama od 2026. do 2030. ne premašuju ograničenje određeno linearnom putanjom koja započinje na razini prosječnih emisija stakleničkih plinova te države članice u 2021., 2022. i 2023. koje je ta država članica podnijela na temelju članka 26. Uredbe (EU) 2018/1999 i u skladu sa stavkom 3. ovog članka, a završava 2030. na graničnoj vrijednosti utvrđenoj za tu državu članicu u 2. stupcu Priloga I. ovoj Uredbi; linearna putanja države članice započinje na devetoj dvanaestini razdoblja od 2023. do 2024.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju godišnje emisijske kvote za svaku državu članicu u godinama od 2021. do 2030., izražene u tonama ekvivalenta CO₂ u skladu s linearnim putanjama utvrđenima u stavku 2. ovog članka.

Za 2021. i 2022. Komisija određuje godišnje emisijske kvote na temelju sveobuhvatnog preispitivanja najnovijih podataka iz nacionalnih inventara za godine 2005., 2016., 2017. i 2018. koje države članice podnose u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 525/2013 te navodi vrijednost emisija stakleničkih plinova svake države članice za 2005., koja se upotrebljava za utvrđivanje tih godišnjih emisijskih kvota.

Za 2023., 2024. i 2025. Komisija određuje godišnje emisijske kvote na temelju vrijednosti emisija stakleničkih plinova svake države članice za 2005. navedene na temelju drugog podstavka ovog stavka i na temelju preispitanih vrijednosti podataka iz nacionalnih inventara za 2016., 2017. i 2018. iz tog drugog podstavka.

Za godine od 2026. do 2030. Komisija određuje godišnje emisijske kvote na temelju vrijednosti emisija stakleničkih plinova svake države članice za 2005. navedene na temelju drugog podstavka ovog stavka i na temelju sveobuhvatnog preispitivanja najnovijih podataka iz nacionalnih inventara za 2021., 2022. i 2023. koje su države članice podnijele na temelju članka 26. Uredbe (EU) 2018/1999.

4. Provedbenim aktima iz stavka 3. također se, na temelju postotaka koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 6. stavcima 3., 3.a i 3.b, utvrđuju ukupne količine koje mogu biti uzete u obzir za usklađenost države članice na temelju članka 9. između 2021. i 2030. Ako zbroj ukupnih količina svih država članica premašuje zajedničku ukupnu količinu u iznosu od 100 milijuna, ukupna količina za svaku državu članicu razmjerno se smanjuje kako se ne bi premašila zajednička ukupna količina.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Pri poduzimanju mjera za ograničavanje emisija stakleničkih plinova u skladu sa stavcima 1. i 2. države članice razmatraju potrebu za osiguravanjem poštene i socijalno pravedne tranzicije za sve. Komisija može izdati smjernice za potporu državama članicama u tom pogledu.”;

4. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za godine od 2021. do 2025. država članica može posuditi količinu do 7,5 % svoje godišnje emisijske kvote za sljedeću godinu.”;

(b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Država članica čije su emisije stakleničkih plinova za određenu godinu ispod njezine godišnje emisijske kvote za tu godinu, uzimajući u obzir upotrebu fleksibilnih mogućnosti u skladu s ovim člankom i člankom 6., može:

(a) za 2021., višak svoje godišnje emisijske kvote do razine od 75 % svoje godišnje emisijske kvote za 2021. pohraniti za sljedeće godine do 2030.; i

- (b) za godine od 2022. do 2029., višak svoje godišnje emisijske kvote do razine od 25 % svojih godišnjih emisijskih kvota do te godine pohraniti za sljedeće godine do 2030.
4. Država članica može prenijeti do 10 % svoje godišnje emisijske kvote za određenu godinu na druge države članice za godine od 2021. do 2025. te do 15 % za godine od 2026. do 2030. Država članica primateljica može iskoristiti tu količinu za usklađenost na temelju članka 9. za tu godinu ili za sljedeće godine do 2030.”;
- (c) umeće se sljedeći stavak:
- „5.a Prije svakog prijenosa godišnjih emisijskih kvota na temelju stavaka 4. i 5., država članica u elektroničkom obliku obavješćuje Odbor za klimatske promjene osnovan Uredbom (EU) 2018/1999 o svojoj namjeri da prenese dio svoje godišnje emisijske kvote za određenu godinu.”;
- (d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:
- „6. Prihode, ili njihovu jednakovrijednu financijsku vrijednost, ostvarene prijenosima godišnjih emisijskih kvota u skladu sa stavcima 4. i 5. države članice trebale bi iskoristiti za borbu protiv klimatskih promjena u Uniji ili u trećim zemljama. Države članice obavješćuju Komisiju o svim mjerama poduzetima u skladu s ovim stavkom i objavljuju te informacije u lako dostupnom obliku.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice navedene u Prilogu II. mogu odlučiti revidirati prijavljeni postotak jednom u 2024. i jednom u 2027. U tom slučaju dotična država članica o toj odluci obavješćuje Komisiju do 31. prosinca 2024. odnosno do 31. prosinca 2027.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„3.a Malta do 31. prosinca 2023. obavješćuje Komisiju ako namjerava iskoristiti ograničeno poništavanje emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama iz stavka 1. ovog članka do postotka navedenog u Prilogu II. za svaku od godina u razdoblju od 2025. do 2030. radi njezine usklađenosti na temelju članka 9.

3.b Neovisno o stavku 3., države članice navedene u Prilogu II. koje do 31. prosinca 2019. nisu obavijestile Komisiju o namjeri korištenja ili potpunog iskorištavanja ograničenog poništavanja emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama iz stavka 1. ovog članka obavješćuju Komisiju do 31. prosinca 2023. o tome namjeravaju li koristiti ili dodatno koristiti to ograničeno poništavanje emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama, do postotka navedenog u Prilogu II. za svaku od godina u razdoblju od 2025. do 2030. za svaku dotičnu državu članicu, radi usklađenosti na temelju članka 9.”;

(c) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

- „4. Na zahtjev države članice središnji administrator koji je određen na temelju članka 20. stavka 1. Direktive 2003/87/EZ („središnji administrator”) uzima u obzir iznos do ukupne količine utvrđene na temelju članka 4. stavka 4. ove Uredbe radi usklađenosti te države članice na temelju članka 9. ove Uredbe. Desetina ukupne količine emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama utvrđene na temelju članka 4. stavka 4. ove Uredbe poništava se na temelju članka 12. stavka 4. Direktive 2003/87/EZ za svaku od godina u razdoblju od 2021. do 2030. za tu državu članicu. Šestina ukupne količine emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama utvrđene na temelju članka 4. stavka 4. ove Uredbe poništava se na temelju članka 12. stavka 4. Direktive 2003/87/EZ za svaku od godina u razdoblju od 2025. do 2030. za države članice koje su na temelju stavaka 3.a i 3.b ovog članka obavijestile Komisiju.
5. Ako je, u skladu sa stavkom 3., država članica obavijestila Komisiju o svojoj odluci da revidira prethodno prijavljeni postotak, za tu državu članicu poništava se odgovarajuća manja ili veća količina emisijskih jedinica iz sustava EU-a za trgovanje emisijama za svaku od godina u razdoblju od 2026. do 2030. odnosno u razdoblju od 2028. do 2030.”;

6. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Dodatna upotreba neto uklanjanja iz LULUCF-a”;

(b) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. U mjeri u kojoj emisije stakleničkih plinova države članice premaše njezine godišnje emisijske kvote za određenu godinu, uključujući eventualne godišnje emisijske kvote koje su pohranjene na temelju članka 5. stavka 3. ove Uredbe, količina do iznosa ukupnih neto uklanjanja i ukupnih neto emisija iz kombiniranih obračunskih kategorija zemljišta obuhvaćenih područjem primjene Uredbe (EU) 2018/841 može se uzeti u obzir radi njezine usklađenosti na temelju članka 9. ove Uredbe za tu godinu, pod sljedećim uvjetima:”;

ii. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) kumulativna količina koja se uzima u obzir za tu državu članicu za godine u razdoblju od 2021. do 2025. ne premašuje polovicu najvišeg iznosa ukupnih neto uklanjanja utvrđenog za tu državu članicu u Prilogu III. ovoj Uredbi;

(aa) kumulativna količina koja se uzima u obzir za tu državu članicu za godine u razdoblju od 2026. do 2030. ne premašuje polovicu najvišeg iznosa ukupnih neto uklanjanja utvrđenog za tu državu članicu u Prilogu III. ovoj Uredbi;”.

(c) stavak 2. briše se;

7. članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

Korektivne mjere

1. Ako Komisija, tijekom svoje godišnje ocjene na temelju članka 29. Uredbe (EU) 2018/1999 i uzimajući u obzir planiranu upotrebu fleksibilnih mogućnosti iz članaka 5., 6. i 7. ove Uredbe, utvrdi da država članica ne ostvaruje dovoljan napredak pri ispunjavanju svojih obveza na temelju članka 4. ove Uredbe, ta država članica u roku od tri mjeseca Komisiji podnosi plan korektivnih mjera koji obuhvaća:

- (a) detaljno objašnjenje zašto ta država članica ne ostvaruje dovoljan napredak u ispunjavanju tih obveza;
- (b) procjenu načina na koji su financijska sredstva Unije poduprla napore te države članice u ispunjavanju tih obveza i načina na koji ona namjerava upotrijebiti takva financijska sredstva za ostvarivanje napretka u njihovu ispunjavanju;

- (c) dodatne mjere, kojima se nadopunjuje integrirani nacionalni energetska i klimatski plan te države članice na temelju Uredbe (EU) 2018/1999 ili jača njegova provedba, a koje ona mora provesti kako bi ispunila te obveze s pomoću nacionalnih politika i mjera te provedbom mjera Unije, popraćene detaljnom procjenom koja se temelji na kvantitativnim podacima o predviđenim smanjenjima emisija stakleničkih plinova koja proizlaze iz tih mjera, ako su takvi podaci dostupni;
- (d) strogi raspored provedbe takvih mjera kojim se omogućuje ocjena godišnjeg napretka provedbe.

Ako je država članica osnovala nacionalno savjetodavno tijelo za klimu, može zatražiti njegov savjet kako bi utvrdila potrebne mjere iz prvog podstavka točke (c).

2. Europska agencija za okoliš u skladu sa svojim godišnjim programom rada pomaže Komisiji pri ocjenjivanju svih takvih planova korektivnih mjera.
3. Komisija može izdati mišljenje o primjerenosti planova korektivnih mjera podnesenih u skladu sa stavkom 1. te u tom slučaju to čini u roku od četiri mjeseca od primitka tih planova. Dotična država članica u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir mišljenje Komisije te može na odgovarajući način revidirati svoj plan korektivnih mjera. Ako dotična država članica ne postupi u skladu s mišljenjem Komisije ili u skladu s većim dijelom mišljenja, Komisiji mora dostaviti obrazloženje.

4. Svaka država članica objavljuje svoj plan korektivnih mjera iz stavka 1. i sva obrazloženja iz stavka 3. Komisija objavljuje svoje mišljenje iz stavka 3.”;

8. u članku 9. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako emisije stakleničkih plinova države članice u razdoblju od 2021. do 2025. iz članka 4. Uredbe (EU) 2018/841 premašuju njezina uklanjanja, kako je utvrđeno u skladu s člankom 12. te uredbe, središnji administrator umanjuje godišnje emisijske kvote te države članice za iznos jednak tom višku emisija stakleničkih plinova u tonama ekvivalenta CO₂ za relevantne godine.”;

9. članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Preispitivanje

1. Ova Uredba preispituje se uzimajući u obzir, među ostalim, razvoj nacionalnih okolnosti, način na koji svi gospodarski sektori doprinose smanjenju emisija stakleničkih plinova, međunarodna kretanja i napore uložene u postizanje dugoročnih ciljeva Pariškog sporazuma i Uredbe (EU) 2021/1119.

2. Komisija u roku od šest mjeseci nakon svakog globalnog pregleda stanja dogovorenog na temelju članka 14. Pariškog sporazuma podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe, uključujući ravnotežu između ponude i potražnje za godišnjim emisijskim kvotama, kao i o prikladnosti nacionalnih ciljeva smanjenja emisija stakleničkih plinova iz Priloga I. ovoj Uredbi u pogledu njihova doprinosa klimatskim ciljevima Unije u skladu s Uredbom (EU) 2021/1119 i ciljevima Pariškog sporazuma. To izvješće osobito uključuje procjenu potrebe za dodatnim politikama i mjerama Unije s obzirom na potrebna smanjenja emisija stakleničkih plinova u Uniji i njezinim državama članicama u okviru za razdoblje nakon 2030. Ono uključuje i procjenu putanje za smanjenje emisija stakleničkih plinova obuhvaćenih ovom Uredbom koja je usklađena s ciljem klimatske neutralnosti najkasnije do 2050., uzimajući u obzir projekciju okvirnog proračuna Unije za stakleničke plinove iz članka 4. stavka 4. Uredbe (EU) 2021/1119 te važnost promicanja pravednosti i solidarnosti među državama članicama i troškovne učinkovitosti u postizanju tog cilja. Tom se izvješću prema potrebi mogu priložiti zakonodavni prijedlozi.

U izvješćima iz prvog podstavka uzimaju se u obzir dugoročne strategije država članica izrađene i dostavljene na temelju članka 15. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/1999 i njihova procjena koju je provela Komisija na temelju članka 15. stavka 9. te uredbe.”;

10. umeće se sljedeći članak:

„Članak 15.a

Znanstveni savjeti

Europski znanstveni savjetodavni odbor za klimatske promjene osnovan člankom 10.a Uredbe (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća* („Savjetodavni odbor”) može na vlastitu inicijativu pružati znanstvene savjete ili objavljivati izvješća o mjerama Unije, klimatskim ciljevima, godišnjim razinama emisija i fleksibilnim mogućnostima u skladu s ovom Uredbom. Komisija razmatra relevantne savjete i izvješća Savjetodavnog odbora, posebno u pogledu budućih mjera za daljnja smanjenja emisija stakleničkih plinova u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom.

---

* Uredba (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o Europskoj agenciji za okoliš i Europskoj informacijskoj i promatračkoj mreži za okoliš (SL L 126, 21.5.2009., str. 13.).”;

11. Prilozi I., II. i III. mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.
Izmjene Uredbe (EU) 2018/1999

Uredba (EU) 2018/1999 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 26. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Od 2023. države članice utvrđuju i dostavljaju Komisiji konačne podatke iz inventara stakleničkih plinova do 15. ožujka svake godine (godina X) i preliminarne podatke iz inventara stakleničkih plinova do 15. siječnja svake godine, uključujući podatke o stakleničkim plinovima i informacije iz inventara iz Priloga V. Izvješće o konačnim podacima iz inventara stakleničkih plinova također uključuje potpuno i ažurno nacionalno izvješće o inventaru. U roku od tri mjeseca od primitka izvješća, Komisija informacije navedene u prvom stavku točki (n) dijelu 1. Priloga V. stavlja na raspolaganje u elektroničkom obliku Odboru za klimatske promjene iz članka 44. stavka 1. točke (a).”;

2. u Prilogu V. dijelu 1. prvom stavku točka (n) zamjenjuje se sljedećim:

„(n) informacije o:

- i. namjerama države članice da iskoristi fleksibilne mogućnosti iz članka 5. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/842 uključujući, ako je to moguće, informacije o količinama, vrsti prijenosa i procijenjenom rasponu cijena;

- ii. korištenju prihoda na temelju članka 5. stavka 6. Uredbe (EU) 2018/842;
- iii. namjerama države članice da koristi fleksibilnu mogućnost iz članka 7. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/842.”.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...,

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica

PRILOG

Prilozi I., II. i III. Uredbi (EU) 2018/842 mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog I. zamjenjuje se sljedećim:

„PRILOG I.

SMANJENJA EMISIJA STAKLENIČKIH PLINOVA DRŽAVA ČLANICA NA
TEMELJU ČLANKA 4. STAVKA 1.

	Smanjenja emisija stakleničkih plinova država članica u 2030. u odnosu na razine iz 2005. utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 3.	
	Stupac 1.	Stupac 2.
Belgija	-35 %	-47 %
Bugarska	-0 %	-10 %
Češka	-14 %	-26 %
Danska	-39 %	-50 %
Njemačka	-38 %	-50 %
Estonija	-13 %	-24 %
Irska	-30 %	-42 %
Grčka	-16 %	-22,7 %
Španjolska	-26 %	-37,7 %
Francuska	-37 %	-47,5 %
Hrvatska	-7 %	-16,7 %
Italija	-33 %	-43,7 %
Cipar	-24 %	-32 %
Latvija	-6 %	-17 %

	Smanjenja emisija stakleničkih plinova država članica u 2030. u odnosu na razine iz 2005. utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 3.	
	Stupac 1.	Stupac 2.
Litva	-9 %	-21 %
Luksemburg	-40 %	-50 %
Mađarska	-7 %	-18,7 %
Malta	-19 %	-19 %
Nizozemska	-36 %	-48 %
Austrija	-36 %	-48 %
Poljska	-7 %	-17,7 %
Portugal	-17 %	-28,7 %
Rumunjska	-2 %	-12,7 %
Slovenija	-15 %	-27 %
Slovačka	-12 %	-22,7 %
Finska	-39 %	-50 %
Švedska	-40 %	-50 %

”
”

2. u Prilogu II. unos za Maltu zamjenjuje se sljedećim:

”

	Najveći postotak emisija stakleničkih plinova iz 2005. utvrđen u skladu s člankom 4. stavkom 3.
„Malta	7 %’

”
”

3. Prilog III. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov Priloga III. zamjenjuje se sljedećim:

„UKUPNA NETO UKLANJANJA IZ KATEGORIJA ZEMLJIŠTA
OBUHVAĆENIH UREDBOM (EU) 2018/841 KOJE DRŽAVE ČLANICE MOGU
UZETI U OBZIR RADI USKLAĐENOSTI ZA RAZDOBLJE OD 2021. DO 2030.
NA TEMELJU ČLANKA 7. STAVKA 1. TOČAKA (A) I (AA) OVE UREDBE”;

(b) unos za Ujedinjenu Kraljevinu briše se;

(c) u posljednjem retku tablice broj „280” zamjenjuje se brojem „262,2”.
